

Зінченко М.М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Шуст Н. Б., д.соц.н., професор

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ТА СУМІЖНИХ ПРАВ ВІД КОНТРАФАКЦІЇ ТА ПІРАТСТВА

На сьогодні однією з найгостріших проблем що постають для України є порушення авторських та суміжних прав. Дана проблема продовжує залишатися невирішеною та загрожувати серйозною економічною шкодою як українським так і зарубіжним правовласникам.

З огляду на те, що Україна стоїть на шляху євроінтеграції, загального демократичного розвитку не останнім вагомим чинником цього комплексного процесу є дієвий захист авторського права.

Охорона авторських та суміжних прав і ефективна боротьба з різноманітними видами його порушень забезпечать можливість Україні удосконалювати відповідне законодавство та успішно співпрацювати у цій сфері з розвиненими країнами світу.

Сьогодні можна прямо заявити, що ми живемо в час коли комп'ютерні та мережеві технології удосконалюються кожен день, Інтернет та інформація стали невід'ємною складовою кожної сучасної людини.

Проте, існує безліч проблем, котрі пов'язані саме з порушенням прав інтелектуальної власності саме в Інтернеті.

До причин що сприяють цьому явищу варто вказати полегшення доступу через комп'ютерні комунікації, без сумніву, що кожен міг би назвати позитивним явищем, що надає нові можливості для ознайомлення з культурою, духовним життям, освітою, та звісно особистісного розвитку.

На жаль не всі користувачі глобальної мережі обмежують себе вказаними цілями, і досить поширеними стають випадки коли відбувається зловживання комп'ютерними комунікаціями і порушення прав третіх осіб в Інтернеті.

Сучасні дослідники у сфері права визначають порушення авторського права як дії, спрямовані на протиправне використання об'єктів права інтелектуальної власності, що належать іншим особам, умисно вчинені особою, яка розуміє протизаконний характер цих дій, з метою отримання матеріальної вигоди [1, с. 80].

Згідно ПРА 2016 Special 301 Recommendations, в першу трійку анти рейтингу увійшли сусіди КНР і РФ Україна посіла перше місце в рейтингу держав, які найчастіше порушують права інтелектуальної власності. Про це йдеться в щорічному звіті Міжнародного альянсу інтелектуальної

власності (ПРА) [3].

У ситуації що склалася необхідним є швидке та ефективне рішення проблем що існують у сфері охорони та захисту інтелектуальної власності в Інтернеті безпосередньо на міждержавному рівні із залученням широкого кола держав.

Для рішення таких проблем важливо впроваджувати і додаткові механізми, які спрямовані на вдосконалення правового регулювання охорони й захисту прав інтелектуальної власності в Інтернеті у менш розвинених державах, у т.ч. державах «третього світу». Необхідно також підвищувати технічний рівень захисту веб-сайтів від несанкціонованого доступу і від використання для реалізації злочинних намірів у менш розвинених державах.

Щодо вирішення проблем конкретно захисту авторських та суміжних прав на об'єкти інтелектуальної власності в Інтернеті повинно бути, як один із головних показників спеціалізоване законодавче регулювання у нашій державі. В такому випадку автори не боялись би потрапити у сферу дії піратства, плагіату, а таке корисне явище як електронні бібліотеки мали змогу працювати належним чином при цьому не завлячи під загрозу права власності якогось автора.

Виходячи з глобального характеру мережі, переслідуючи мету захисту прав і свобод людини та подальшого розвитку світового інформаційного простору пропонуємо наступні способи вирішення існуючих проблем у сфері захисту авторських прав в мережі Інтернет [4, с. 147]:

1. Використання цифрового підпису.
2. Використання цифрових марок.
3. Обмеження доступу до матеріалів, що розміщені в мережі Інтернет.
4. Методи криптографічного перетворення матеріалів, такі як шифрування, використання якого дозволяє обмежити або повністю виключити можливість копіювання творів.
5. Обмежена функціональність.
6. Контракти. Одним із найефективніших та, на жаль, недооцінених правовласниками засобів запобігання порушенню їхніх прав є контракти. За правильного оформлення контракти можуть надати власникам авторського права ширші повноваження щодо контролю за використанням їхніх творів, ніж ті, що надаються їм відповідно до законодавства.
9. Клірингові центри. За такого підходу власники авторського права і суміжних прав на розміщені в Інтернеті твори надають кліринговим центрам повноваження з ліцензування своїх прав на твори.

Література

1. Дроб'язко В. С. Право інтелектуальної власності: навч. посібник / В. С. Дроб'язко, Р. В. Дроб'язко. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – 512 с.
2. Гуменюк О. Плагіат та інші актуальні проблеми реалізації авторського права у діяльності засобів масової інформації / О. Гуменюк, О. Арданов //

Інтелектуальна власність. – 2009. – № 5. – С. 13 – 21.

3. РБК – Україна. Україна признана крупнейшим в мире «пиратским офшором» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rbc.ua/rus/news/ukraina-priznana-naibolee-piratskoj-stranoy-1455620214.html>

4. Пастухов О. М. Авторське право в Інтернеті / О. М. Пастухов. – К.: Школа, 2004. – С. 144 – 159.

УДК 347.4(043.2)

Зінченко М.М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В.М., старший викладач

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЩО ВИНИКАЮТЬ З ВЕДЕННЯ ЧУЖИХ СПРАВ БЕЗ ДОРУЧЕННЯ

В умовах сучасного соціально-економічного розвитку в Україні та за політичних процесів, які ми можемо спостерігати, природно, що цивільно-правові відносини потребують реформ.

Варто зазначити, цивільне законодавство потребує змін як в цілому, так і окремо, зокрема вдосконалення зобов'язального права, системи недоговірних зобов'язань.

Добровільна діяльність в інтересах іншої особи без її доручення належить до числа незвичайних підстав виникнення цивільно-правових зобов'язань. На відміну від договорів та правопорушень, які були підставами виникнення правовідносин ще з часів Стародавнього Риму, ведення чужих справ без доручення було законодавчо закріплено пізніше й стояло відокремлено у римському приватному праві та в інших більш пізніх правових системах [1].

Ведення чужих справ без доручення (*negotiorum gestio*) має місце саме у випадку, коли конкретна особа без наданих повноважень, а з власної ініціативи вчинила безоплатно дії в інтересах іншої особи у зв'язку з якоюсь невідкладною потребою [2].

Оскільки гестор вчиняє дії в інтересах іншої особи, то до поведінки кожної з сторін висувається низка вимог.

Гестор зобов'язаний: по-перше, вести справу, як свою власну з найбільшою вигодою для господаря; по-друге, по закінченні справи надати господарю докладний звіт про свою діяльність; по-третє, після виконання передати господарю все отримане по справі; по-четверте, при відсутності схвали господарем дій гестора та визнання їх недоцільними повернути в початковий стан майно; по-п'яте, відповідати за всяку вину (однак гестор відповідав лише за навмисну вину у випадку добровільного